(המשך מעמוד 6)

עזרן: אני רוצה לשאול אותך על השיטה של קצינים בכירים כמוכם, ההולכים לרעות בשדות־זרים. מה אתם מחפשים שם?

קליין: אלף, אני לא יודע מה זה לרעות בשדות־זרים, זאת העבודה שלנו, זה מה שלמדנו, זה מה שאנחנו יודעים לעשות, וזה מה שאנחנו עושים הכי טוב בעולם.

● זהו וידוי מובהק של שכיר־חרב.

קליין: אם הייתי עורך־דין, הייתי נשאר פה בארץ ומגן על פושעים, אבל אני לא עורך־דין, למדתי לירות, למדתי להילחם, אני נלחם, אני מלמד גופים אחרים, אני עובד אך ורק דרך אישורים של מישרד־הביטחון מול גופים פרטיים, ואני עובד ללא אישור מול גופים אזרחיים, ואני לא צריך אישור לעבוד מול גופים אזרחיים. זה המיקצוע שלי וזה מה שאני יודע לעשות.

● לגבי אישורים התחלקה פה הלשון של קליין. אך הוא תיקן את עצמו. ההשוואה לעורך־דין המגן על פושעים יש בה משהו פרוידיאני..

עזרן: זה לא עניין של הכסף שקוסם כל־כך?

קליין: כמו שאמרתי לך, הסכומים היו אפילו מצחיקים, מגוחכים למה שקיבלנו באימון הזה. זה אירגון שלא היה לו לשלם. הם פשוט, באותו סרט שאתה ראית, שהיה סרט מסכם של האימון, הם אספו את כל החיילים בסביבה וחייכו כמה ראשי־הבקר למכור על־מנת לשלם לנו את האימון.

● זוהי שוב תמונה מ„שיבעת המופלאים". הכתבה שהוצגה בטל־ויזיה מראה תרגיל של לחימה בשטח בנוי וכיבוש בתים. לא ברור מדוע חוזאים המגינים על עצמם זקוקים לזה.

התיאור של קליין בלוחם מיקצועי, המשביר את שרותו כמו עורך־דין לכל דורש, אינו מתאים לתיאור של קליין כנדבן העובד תמורת פרוטות, למען הצדק והמדוכאים.

עזרן: כל־כך הרבה קצינים, כל־כך הרבה אנשי־צבא ואנשי מערכת־הביטחון רצים החוצה כדי לעבוד בשביל פרוטות, שיאספו תרומות כדי לעשות שם איזה אימון? זו שאלה שלא ברורה.

קליין: יש הרבה מאוד אנשי־צבא שלא עובדים היום, יש הרבה מאוד אנשי מערכת־הביטחון שלא עובדים. יש הרבה מאוד אנשים ממערכת־הביטחון שעובדים כקציני־ביטחון, ישנם הרבה מאוד ממערכת־הביטחון, ואפשר לברוק את זה באירגון משוחררי צה"ל, שהם פשוט מחוסרי־עבודה.

עזרן: ואז אתה מציע שהם ילכו לחברות האלה.

קליין: אני לא מציע. אצלי עובדים הטובים ביותר שיש היום בענף. ועם זה אני יוצא לעבודה. כל המדינה הזאת (קולומביה) מלאה סמים, ומי קשור למי את זה אתה לא יכול לדעת.

יכול להיות היום, וזה אפילו סביר, שאותו אירגון שאותו אימנו, שהיה אידיאליסט והיתה לו אידיאולוגיה להשמיד את הגרילה והוא השמיד את הגרילה, מה הוא עושה היום אין לי שום מושג, אין לי שום קשר איתו. אני רק יודע — ובבירור — שברגע שאנחנו יצאנו מהם, נכנסו שם לעבודה שכירי־חרב. שניים סקוטים, אחד אמריקאי ואחד דרום־אפריקאי. זאת אומרת שחלל מרגע שאנחנו יצאנו לא נשאר, וכשאנחנו הרגשנו שאנחנו מיותרים במדינה, כי היתה לנו הרגשה גם שהממשלה איפושהו מתחילה להתעלם מאותו גוף שאנחנו אימנו, אנחנו יצאנו. להערכתי אין שם שום אירגון היום, כרגע, בקולומביה שלא קשור בסמים. מהממשלה ולמטה.

● זה הכל מזעזע מאוד. איך גוף של חוואים, המגינים על עצמם, יכול להפוך לצבא פרטי של אילי סמים? איך גוף בחסות הממשלה הופך לגוף אנטי־ממשלתי? ומדוע הסקוטים ואחד־רים הם „שכירי־חרב", ואילו הישראלים העוסקים באותה המלאכה אי־נם באלה? ואם אי־אפשר לדעת בקרלומביה מיהו מי, מי קשור בסמים ומי לא — מניין היה הביטחון של קליין מלכתחילה שאין הוא מאמן כיתות־חיסול של קרטל־הסמים?

עזרן: יש היום חברות בקולומביה, חוץ מחוד־החנית, שכבר יצאו משם?

קליין: כל מה שאנחנו יודעים כרגע זה על שכירי־החרב. יש שם הרבה מאוד שכירי־חרב שעובדים.

עזרן: יש שכירי־חרב ישראליים שם?

קליין: אין לי שום מושג.

עזרן: מה באופן אישי אתה חושב על כל הסיפור הזה?

קליין: אלף, כל אחד יחשוב מה שהוא רוצה. אני ביצעתי את העבודה שלי, החברה שלנו מצהירה בריש־גלי שהיא תעבוד מול כל אירגון שלא עובד נגד הממשלה שלו, מול כל אירגון שהוא ימני, מול כל אירגון שנלחם בגרילה. ואני אלך להילחם בגרילה איפה שאני יכול.

● למעשה מציע קליין את עצמו כשכיר־חרב לכל מישטר ימני ולכל אירגון ימני בעולם — בלי הגבלה לגבי מטרותיו ושיטותיו. באופן עקרוני יבולה הצהרה זו לכלול את ה־מישטר של פינושט בצ'ילה, סלוגות־החיסול באל־סלבדור או הרוזן סומוזה לשעבר בניקרגואה.

הגדרתו יכולה להתאים גם לקרטל־הסמים בקולומביה, כל עוד לחם נגד פעילי האיגוד המיקצועי, תוך כדי העלמת עין מצד הממשלה.

עזרן: אני רוצה לשאול אותך לסיום הראיון הזה: עם יד על הלב, אתה שלם עם כל מה שעשית בקולומביה?

קליין: אני שלם עם כל מה שעשיתי בקולומביה. אני שלם עם התוצאות של מה שעשינו בקולומביה. היום אתה לא יכול לדעת מה קורה עם שום אירגון. את האירגון הזה, שעזבנו לפני שנה וחצי, האירגון הזה היה נקי מכל פעילות של סמים, גוף אחר החליף אותנו בעבודה, השרותים שלנו יוד־עים את זה, הקולומביאנים יודעים את זה, מה קרה באותו פרק־זמן של השנה הזאת, זה בטח לא בשליטתי.

● בפיסקה זו אין קליין מבחיש כלל את האפשרות שהגוף שהוא אימן שייך עכשיו לקרטל־הסמים. מגוחך לחשוב שמטרות האירגון השתנו בעיקבות שינוי המדריכים. הטענה כי שרותי־הביטחון הישר־אליים ידעו על פעילותו היא טענה חמורה מאוד, המחייבת חקירה.

עזרן: יש עוד ישראלים שעובדים עכשיו בקולומביה?

קליין: אנחנו יודעים על חברה אחת שעבדה, הבינה מהר מאוד את הפרינציפ, הבינה מה הגבול של להמשיך לעבוד שם, ואחרי אימון אחד יצאה משם.

● זוהי למעשה הודאה שהאירגון אכן שייך עכשיו לקרטל־הסמים. אחרת מהו הפרינציפ המבריח אחד־רים?

עזרן: מה הפרינציפ?

קליין: הפרינציפ הוא פשוט לא לגעת בסמים ולא לעבוד מול, או נגד, גופים ממשלתיים, שזה האינטרס של כל ישראלי, או כל קצין ישראלי שעובד במקומות האלה.

עזרן: אני עכשיו רוצה לשאול אותך שאלה של איש־מיקצוע: אנשי קרטל־הסמים הכריזו מילחמה נגד ממשלת קולומביה. אתה מכיר את המערכת. יש להם סיכויים?

קליין: אין להם שום סיכוי. הגוף שאנחנו אימנו הוא גוף קטן מאוד, יכול להיות שהוא צירף לעצמו עוד גופים מסביב, אבל זה גוף, שכגוף קטן למילחמה נגד גרילה או להגנה על אותו איזור שבו אנחנו ישבנו, הוא יכול להיות מצויין, יותר מזה קשה לי להאמין. זה רק דיבורים.

● זוהי התשובה החושפנית ביותר. כלולה בה ההנחה שהגוף, אשר אומן על־ידי קליין, לוחם עתה בממשלת קולומביה. בלומר, שהוא שייך עכשיו לקרטל־הסמים.

במדינה

(המשך מעמוד 12)

גם דרכי־הפעולה של מפעיליהם משתכללות.

פרשת החטיפה בטולכרם מוכיחה, על כל פנים, כי רשת־המודיעים עדיין פועלת כיום כסידרה, וכי בשעת־הצורך ניתן להשיג מידע מרוייק־להפליא תוך שעות מעטות. זהו ניצ־חון גדול לשב"כ.

יחסי חוץ

הכרמל באושוויץ

היהודים מתגרים בפולין.

הפולנים מתגרים ביהודים.

המר הבין השבוע את חומרת הבעייה

„זה בא בשעה מאוד לא טובה," נאנח דיפ־לומט ישראלי, שיש לו עניין מיוחד בפולין. ואכן, קשה להעלות על הדעת שעה פחות טובה לסיכסוך עם נזירות פולניות מאשר השעה הנוכחית.

המיבצר הלאומי. פולין נמצאת במצב הסובייטי, השנוא על הפולנים במיוחד. במא־בק הזה, עומדת הכנסיה הקאתולית במרכז המערכה, כסמל הלאומיות הפולנית — הן מול הקומוניזם הסובייטי, הן מול רוסיה האורתודוכסית.

במרכז הכנסיה עומד המינזר. הנזירים והנזירות הם חביבי התנועה הלאומית הפול־נית. נזירות המיסדר הכרמלי באושוויץ הן חלק מן הכנסיה.

פגיעה בנזירות היא, על כן, פגיעה בלב־ליבה של הלאומיות הפולנית. התגרות בהן היא התגרות בפולין.

המר במיטבו. כל זה רחוק מליבם של היהודים, שכל הקשור באושוויץ מעורר בלי־בם רגשות עמוקים ביותר.

מבחינת ניצולי אושוויץ, מישפחותיהם וה־יהודים בכלל, הקמת המינזר של המיסדר הכרמלי בגבול מחנה־ההשמדה היא התגרות בכל הקדוש להם. גם הכנסיה הבינה זאת, ועל כן הסכימה להרחיק את המינזר.

יתכן שהדבר היה מתבצע, בשקט ובאיחור, אלמלא נטלו כמה יהודים אמריקאיים את היוזמה בידיהם, וגרמו לסקנדל מקומי, לאומי ובינלאומי. מאז יצאו הדברים מכלל שליטה: היהודים מפגינים נגד הנזירות, הפולנים בר־חוב מגיבים בשינאה ובזעם, הכנסיה הפולנית

„תפסיקו לספק לי סמים!"

של מהפכה אמיתית. המישטר הקומוניסטי התערער לחלוטין. כוחות חדשים הגיעו ל־שילטון. הרכבם של כוחות אלה אינו ברור כל עיקר אף לפולנים עצמם. בתנועת סולידריות התערבבו מגמות שמאליות וימניות, ליבר־ליות ולאומניות.

הגלאסנוסט הפולני משחרר כוחות רבים, שהיו מדוכאים במשך 50 שנה. בין השאר משתחררת גם האנטי־שמיות הקלאסית. ש־התבצרה בפולין במשך מאות בשנים.

המהפכה הפולנית היא בעיקרה לאומית ולאומנית, תוך דחיית הקומוניזם והשילטון

אינה רוצה להרגיז את ההמונים דווקא בשעה זו, הכנסיה העולמית נבוכה ומחפשת מוצא. כל זה בשעה שפולין עסוקה באחד המשברים הגדולים בהיסטוריה שלה.

בשעה זו דרושה מתינות, כדי להביא לשי־כוך הסערה. הצטיין בכך השבוע השר זבולון המר, שביקר בפולין, ערך טכס באושוויץ, נפ־גש עם החשמן המקומי ומסר הצהרות שקו־לות.

השבוע השמיעה גם סולידריות כמה דב־רים מרגיעים, תוך הסתייגות מביטויים אנטי־יהודיים. יתכן שיש עוד מקום לפיתרון.